

จงเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจและกระจายลำแสงแห่งความพอใจออกไปในโลก คงอยู่อย่างพอใจและทำให้ทุกคนพอใจ

วันนี้บัฟตาตากำลังมองดูเพชรพลอยแห่งความพอใจของท่าน ผู้ที่อยู่อย่างพอใจอยู่เสมอ ประกายที่แสนจะงดงามเช่นนั้น กำลังเปล่งประกายทุกหนแห่งผ่านประกายของแต่ละเพชรพลอยและทุกๆ เพชรพลอยแห่งความพอใจ แต่ละเพชรพลอยแห่งความพอใจนั้นเป็นที่รักยิ่งของพ่อ เป็นที่รักของทุกคน และเป็นที่รักของตัวเองด้วยเช่นกัน ทุกคนรักความพอใจ ความพอใจนั้นคือการเติมเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งทุกสิ่งเสมอ เพราะที่ใดมีความพอใจที่นั่นจะไม่มีสิ่งใดที่ยังไม่บรรลุผล ดวงวิญญาณที่พอใจย่อมมีธรรมชาติของความพอใจโดยธรรมชาติ พลังของความพอใจจะกระจายความพอใจออกไปในบรรยากาศในทุกหนแห่งได้อย่างง่ายดายและเป็นธรรมชาติ ใบหน้าและดวงตาของดวงวิญญาณเช่นนั้นจะกระจายคลื่นของความพอใจออกไปในบรรยากาศ ที่ใดมีความพอใจ ที่นั่นคุณสมบัติพิเศษอื่นๆ ก็จะตามมาโดยอัตโนมัติ ความพอใจเป็นของขวัญพิเศษจากพ่อในยุคบรรจบพบกัน สภาพของการมีความพอใจนั้นมีชัยชนะในสภาพภายนอกเสมอ สถานการณ์ภายนอกเฝ้าแต่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ แต่พลังของความพอใจจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อยู่เสมอ ไม่ว่าสถานการณ์ภายนอกจะมาอยู่เบื้องหน้าลูกมากมายเพียงใด ในทุกขณะ มายาและธรรมชาติจะถูกมองเห็นว่าเป็นเหมือนกับการแสดง หุ่นกระบอกเบื้องหน้าเพชรพลอยแห่งความพอใจ ดังนั้นดวงวิญญาณที่มีความพอใจจะไม่มีวันทุกข์ระทม การแสดงของสถานการณ์ภายนอกนั้นจะสัมผัสว่าเป็นเหมือนกับความบันเทิง เพื่อที่จะได้สัมผัสกับความบันเทิงนี้ ให้ที่นั่งของสภาพของลูกเป็นที่นั่งของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางเสมอ สิ่งนี้จะให้ประสบการณ์ของความบันเทิงแก่ลูก ไม่ว่าลูกจะเปลี่ยนแปลงไปมากมายแค่ไหน ดวงวิญญาณที่พอใจ ผู้ซึ่งมันคงอยู่บนที่นั่งของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางสามารถที่จะเปลี่ยนทุกสถานการณ์ภายนอกได้ด้วยสภาพของตนเองโดยการเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ดังนั้นลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเองว่า ฉันพอใจอยู่เสมอหรือไม่? เสมอหรือไม่? ลูกพอใจเสมอหรือแค่บางครั้งเท่านั้น?

สำหรับทุกพลัง สำหรับความสุข และสำหรับการที่ลูกจะกลายเป็นแสงที่เบาสบายและโอบยบ บัฟตาตาบอกลูกๆ เสมอว่าให้จดจำคำว่า “สดา” (เสมอ) ไว้เสมอ คำว่า “บางครั้ง” ไม่มีอยู่ในพจนานุกรมของชีวิตบราห์มิน เพราะความพอใจหมายถึงการได้มาซึ่งทุกสิ่ง ที่ใดมีการได้มาซึ่งทุกสิ่ง ที่นั่นย่อมไม่มีคำว่า ‘บางครั้ง’ ดังนั้นลูกคือผู้ที่มีประสบการณ์อยู่เสมอ หรือลูกนั้นยังคงเพียรพยายามอยู่? ลูกแต่ละคนได้ถามตนเองในสิ่งนี้หรือไม่? ลูกเคยตรวจสอบตนเองไหม? เพราะลูกทุกคนคือลูกผู้เป็นที่รักเป็นพิเศษ ที่แสนหวาน น่ารัก และเป็นลูกที่ให้ความร่วมมือในการเปลี่ยนแปลงตนเองของพ่อ ลูกเป็นเช่นนั้นใช่ไหม? เป็นเช่นนั้นไหม? ลูกสัมผัสตัวเองในทำนองเดียวกันกับที่พ่อมองเห็นลูกไหม? ยกมือขึ้น ผู้ที่อยู่อย่างพอใจตลอดเวลา ไม่ใช่เพียงแค่บางครั้ง ลูกจำคำว่า “สดา” ได้ใช่หรือไม่? ลูกกำลังยกมือขึ้นอย่างช้าๆ ดี ดีมาก มีเพียงลูกไม่กี่คนเท่านั้นที่ยกมือขึ้น และลูกยกมือขึ้นหลังจากที่พิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว อย่างไรก็ตาม บัฟตาตาได้ดึงความสนใจของลูกช้าแล้วช้าเล่า เวลานั้นมองดูทั้งเวลาและตนเองด้วยเช่นกัน ตรวจสอบความเร็วของเวลาและความเร็วของตนเอง ลูกต้องสอบผ่านด้วยเกียรตินิยมใช่หรือไม่? ลูกแต่ละคนควรจะคิดว่า: ฉันคือราชดูลา (ลูกที่สูงส่งผู้เป็นที่รักยิ่งของพ่อ) ลูกคิดว่าตนเองเป็นลูกที่สูงส่งใช่ไหม? บัฟตาตาให้ความรักและความระลึกถึงอะไรแก่ลูกทุกวัน? “ลูกๆ ผู้เป็นที่รัก” แล้วใครคือลูกผู้เป็นที่รัก? คือลูกที่ทำตามพ่อ และมันง่ายมากๆ ที่จะทำตาม มันไม่ได้ยากเลย หากลูกทำตามเพียงหนึ่งประเด็น ลูกก็จะทำตามในประเด็นอื่นๆ ทั้งหมดได้อย่างง่ายดาย เป็นเพียงหนึ่งบรรทัดที่พ่อเตือนลูกทุกวัน ลูกจำได้ใช่ไหม? ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉันพ่อของลูก เป็นเพียงแค่บรรทัดเดียวใช่หรือไม่? และเป็นดวงวิญญาณที่จดจำสิ่งนั้นไว้ ผู้ที่ได้รับสมบัติที่มีค่าจากพ่อไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่ได้ทำงานรับใช้ เพราะพวกเขาได้มาซึ่งการบรรลุผลมากมายและมีสมบัติที่มีค่าอันไร้ขีดจำกัด ลูกคือลูกๆ ของผู้ประทาน ลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยที่ไม่ให้ผู้อื่น และลูกๆ ส่วนใหญ่ได้รับสมญาอะไร? “ดัมเบิลฟอร์เรนเนอร์” ดังนั้นสมญาของลูกเองคือ “ดัมเบิล” หรือสองเท่า เมื่อเห็นลูกทุกคน บัฟตาตาจึงพอใจและร้องเพลงโดยอัตโนมัติเสมอว่า “ว่า ลูกๆ ของพ่อ ว่า” นี่เป็นสิ่งที่ดี ลูกมาจากประเทศต่างๆ ทั่วโลกโดยเครื่องบินไหน? ในทางกายภาพ ลูกอาจเดินทางมาในเครื่องบินลำใดก็ได้ แต่บัฟตาตากำลังมองเห็นเครื่องบินไหน? ลูกทั้งหมดได้มาถึงบ้านที่น่ารักของลูกในเครื่องบินแห่งความรักที่ลึกซึ้งแล้ว วันนี้บัฟตาตากำลังให้พรแก่ลูกทุกคนว่า: โอ้ ลูกที่น่ารัก ผู้เป็นที่รัก จงเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจเสมอ และกระจายลำแสงแห่งความพอใจออกไปในโลก อยู่อย่างพอใจและทำให้ผู้อื่นพอใจ ลูกบางคนพูดว่าเป็นเรื่องง่ายที่จะอยู่อย่างพอใจ แต่การทำให้ผู้อื่นพอใจนั้นรู้สึกจะยากเล็กน้อย บัฟตาตารู้ว่าหากลูกต้องการทำให้แต่ละดวงวิญญาณและทุกดวงวิญญาณพอใจ วิธีการสำหรับเรื่องนั้นง่ายมาก ถ้าใครบางคนไม่

พอใจกับลูกและยังคงอยู่อย่างไม่พอใจกับลูก ยังไงบุคคลนั้นก็พอใจกับลูกอยู่ดี อย่างไรก็ตามลูกเองก็ได้รับอิทธิพลของความไม่พอใจของพวกเขาบ้างไม่มากนักน้อยเช่นกัน ลูกมีความคิดที่ไร้ประโยชน์ใช่ไหม? หากลูกทำให้ตัวเองเป็นตัวของสำนักของมนตราที่บัพดาทำให้แก่ลูก มนตราของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์แล้ว ลูกจะไม่มีความคิดที่ไร้ประโยชน์ใดๆ ลูกรู้ว่าใครบางคนเป็นอย่างนี้หรือเป็นอย่างนั้น แต่ลูกก็ยังต้องสัมผัสประสบการณ์ของการละวางอยู่เสมอและละวางจากกระแสของคณานั้นและมีความรักต่อพ่ออยู่เสมอ ถึงแม้ว่ากระแสของสภาพที่สูงส่งของลูกของการเป็นผู้ที่ละวางและมีความรักต่อพ่อนั้นจะไปไม่ถึงดวงวิญญาณนั้น แต่กระแสเหล่านั้นก็จะกระจายไปในบรรยากาศอย่างแน่นอน หากใครบางคนไม่เปลี่ยนแปลงตนเองและลูกได้รับผลกระทบจากดวงวิญญาณนั้นในรูปของความคิดที่ไร้ประโยชน์ แล้วความคิดของทุกคนก็จะกระจายไปในบรรยากาศเช่นกัน ดังนั้นจึงละวาง มีความรักต่อพ่อ และมีความรู้สึกที่เปี่ยมด้วยความเมตตาที่จะให้คุณประโยชน์และมีความรู้สึกที่บริสุทธิ์และมีความปรารถนาดีต่อดวงวิญญาณนั้นด้วย หลายครั้งที่ลูกพูดว่า “เป็นเพราะคนนั้นทำผิด ฉันเลยต้องบอกพวกเขาด้วยความแรง” ธรรมชาติและใบหน้าของลูกนั้นมีความแรงเล็กน้อย ดังนั้นคนนั้นทำผิด แต่ความแรงที่ลูกแสดงออกมานั้นไม่ใช่ความผิดหรือ? คนนั้นทำผิดบางอย่างและลูกพูดอะไรบางอย่างที่รุนแรง และสิ่งนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็นร่องรอยของความโกรธ ลูกต้องไหม? ความผิดครั้งหนึ่งจะทำให้ความผิดอีกครั้งกลายเป็นสิ่งที่ลูกต้องได้หรือ? ตามเวลาในปัจจุบัน ลูกต้องให้ความใส่ใจเป็นพิเศษ เมื่อลูกทำให้คำพูดของลูกนั้นรุนแรง เพราะการพูดเสียงดังหรือการพูดในขณะที่รู้สึกเบื่อหน่ายและคิดว่าคนนั้นจะไม่เปลี่ยนแปลง ก็เป็นร่องรอยของกิเลสอันดับที่สองด้วยเช่นกัน มีคำกล่าวว่า คำพูดที่ออกมาจากปากของลูกควรจะเป็นเหมือนกับการประพรมดอกไม้ คำพูดที่อ่อนหวาน ใบหน้าที่มีรอยยิ้ม ทศนคติที่อ่อนหวาน ดริชดีที่อ่อนหวาน ความสัมพันธ์และการติดต่อที่อ่อนหวาน - สิ่งเหล่านี้ก็เป็นวิธีการของงานรับใช้เช่นกัน ดังนั้น มองดูผลลัพธ์ หากพวกเขาทำผิด พวกเขาทำผิด และด้วยเป้าหมายที่จะทำให้พวกเขาเข้าใจ ไม่ใช่ด้วยเป้าหมายอื่นใด เป้าหมายของลูกนั้นดีมากที่ลูกให้คำสอนและอธิบายแก่พวกเขา - ผลลัพธ์ที่เห็นของสิ่งนั้นคืออะไร? คนนั้นเปลี่ยนแปลงไหม? อันที่จริงแล้ว คนนั้นกลับกลายมากยิ่งขึ้นที่จะมาอยู่เบื้องหน้าลูกในอนาคต เป้าหมายที่ลูกตั้งไว้จึงไม่บรรลุผล และดังนั้น ความคิด คำพูด วิธีการพูด และความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ของลูก จงให้สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่อ่อนหวานดังามเสมอ นั่นคือยิ่งใหญ่เสมอ เพราะทุกวันนี้ผู้คนต้องการเห็นชีวิตในทางปฏิบัติของลูก เมื่อลูกรับใช้ด้วยคำพูด พวกเขาจะได้รับอิทธิพลจากงานรับใช้ด้วยคำพูดเหล่านั้นและเข้ามาใกล้ชิด และนั่นก็เป็นคุณประโยชน์ แต่เมื่อพวกเขาได้เห็นความอ่อนหวาน ความยิ่งใหญ่ และความรู้สึกที่สูงส่งในทางปฏิบัติผ่านกิจกรรมและใบหน้าของลูก พวกเขาจะได้รับแรงบันดาลใจสำหรับตนเองด้วยเช่นกัน เช่นที่สถานการณ์จะเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆตามเวลาในอนาคต ในเวลานั้นลูกทุกคนจะต้องทำงานรับใช้ผ่านใบหน้าและพฤติกรรมของลูกให้มากขึ้น ดังนั้นตรวตตนเองดูว่า ชันสการของทศนคติและสายตาของความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อดวงวิญญาณอื่นนั้น เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติของลูกและเป็นโดยธรรมชาติหรือไม่?

บัพดาปรารถนาที่จะเห็นลูกแต่ละคนเป็นลูกปัดของสร้อยประจำ ลูกปัดของสร้อยประจำแห่งชัยชนะ ดังนั้นลูกทุกคนคิดว่าตนเองจะเป็นผู้ที่ปัดลูกปัดของสร้อยประจำนั้นหรือไม่? ลูกหลายคนคิดว่าเพียงลูกที่เป็นเครื่องมือเท่านั้นที่จะได้เป็นส่วนหนึ่งของสร้อยประจำของ 108 แต่บัพดาได้บอกลูกไปแล้วก่อนหน้านี้เช่นกันว่า 108 นั้นเป็นอนุสรณ์ของสร้อยประจำของความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามหากลูกแต่ละคนกลายเป็นลูกปัดแห่งชัยชนะแล้ว บัพดาจะสร้างสายสร้อยประจำเพิ่มขึ้นอีกมากมายในพวงมาลัย ในสร้อยประจำของหัวใจของพ่อ ลูกๆผู้มีชัยชนะแต่ละคนนั้นมีที่ของตนเอง และนี่คือการรับประกันจากพ่อ เพียงแค่ทำให้ตนเองมีชัยชนะในความคิด คำพูด การกระทำ พฤติกรรมและบนใบหน้าของลูก ลูกชอบสิ่งนี้ไหม? ลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ไหม? บัพดานั้นรับประกันว่าท่านจะทำให้ลูกกลายเป็นลูกปัดของสร้อยประจำแห่งชัยชนะ ใครจะกลายเป็นเช่นนั้น? โอเค แล้วบัพดาจะเริ่มสร้างเส้นใยซ้อนเส้นใยภายในสร้อยประจำ ดับเบิลฟอร์เรนเนอร์ชอบสิ่งนี้ไหม? เป็นหน้าที่ของพ่อที่จะนำลูกเข้าสู่สร้อยประจำแห่งชัยชนะและเป็นหน้าที่ของลูกที่จะกลายเป็นผู้มีชัยชนะ เป็นเรื่องที่ย่างายใช่ไหม? หรือว่าเป็นเรื่องยาก? ลูกเห็นว่ามันยากไหม? ผู้ที่เห็นว่ามันยาก ยกมือขึ้น! ลูกเห็นว่ามันยากไหม? มีไม่กี่คนที่เห็นว่ามันยากเล็กน้อย บัพดาบอกว่า: เมื่อลูกพูดว่า “บัพดา” แล้วด้วยการพูดว่าบาบา ลูกจะไม่สามารถหรือ? ในเมื่อลูกทุกคนมีสิทธิในมรดกและพ่อได้ให้มรดกแก่ลูกอย่างง่ายดาย - มันเป็นเรื่องของหนึ่งวินาที - ลูกรู้และยอมรับ “บาบาของฉัน” และพ่อพูดอย่างไร? “ลูกของพ่อ” ดังนั้นลูกย่อมมีสิทธิในมรดกโดยธรรมชาติ ลูกพูดว่า “บาบา” ใช่ไหม? ลูกทุกคนใช้คำพูดเดียวกันนี้ว่า “บาบาของฉัน” เป็นเช่นนั้นไหม? เป็นบาบาของฉันไหม? ยกมือขึ้นสำหรับสิ่งนี้ ถ้าเป็นบาบาของฉัน แล้วมันจะไม่เป็นมรดกของฉันด้วยหรืออย่างไร? ในเมื่อลูกพูดว่า “บาบาของฉัน” มันก็ย่อมเป็น “มรดกของฉัน” ด้วยเช่นกัน และมรดกนั้นคืออะไร? การกลับมาทักทายกับพ่อ การเป็นผู้มีชัยชนะ บัพดาเห็นว่าดับเบิลฟอร์เรนเนอร์ส่วนใหญ่ชอบเดินจับมือกัน มันเป็นแพชั่นอย่างหนึ่งที่จะเดินจับมือ

กัน แม้กระทั่งตอนนี้พ่อกำลังถามว่า มือของซีพบบาคืออะไร? ท่านไม่มีมือของร่างกาย และดังนั้นหากลูกกำลังจับมือของซีพบบาคืออะไร? ศรีมัตคือมือของพ่อ ดังนั้นเช่นเดียวกับที่ลูกชอบเดินจับมือกัน แล้วในการเดินด้วยการให้มือของลูกอยู่ในมือของศรีมัตนั้นจะมีความยากลำบากอะไร? ลูกได้เห็นพ่อบราห์มาแล้ว ลูกได้เห็นข้อพิสูจน์ในทางปฏิบัติแล้วว่าการดำเนินทุกอย่างก้าวตามศรีมัต ท่านได้ไปถึงจุดหมายปลายทางของการกลายเป็นเทวดาที่สมบูรณ์พร้อมของท่านอย่างไรใช้ไหม? ท่านได้กลายเป็นเทวดาที่อะแคว ดังนั้นจงทำตามพ่อ ตั้งแต่ตื่นนอนจนถึงเวลากลางคืน บัพาดาได้บอกศรีมัตสำหรับทุกอย่างก้าวแก่ลูก ลูกควรตื่นนอนอย่างไร ลูกควรจะไปอย่างไร ลูกควรทำอะไรอย่างไร ลูกควรมีความคิดอะไรในจิตใจ และลูกควรจะใช้เวลาของลูกในทางที่สูงส่งอย่างไร ลูกได้รับศรีมัตไปจนถึงเวลาที่ลูกเข้านอน ไม่จำเป็นต้องคิดด้วยซ้ำว่า ฉันควรทำสิ่งนี้หรือไม่? เพียงแค่ทำตามพ่อบราห์มา บัพาดามีความรักที่ลึกซึ้งในหัวใจของท่าน บัพาดาไม่ปรารถนาที่จะเห็นลูกแม่แต่คนเดียวที่ไม่เป็นผู้มีชัยชนะ ไม่ได้กลายเป็นราชา ลูกแต่ละคนนั้นคือลูกผู้เป็นราชาเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง เป็นนายของตนเอง ดังนั้นอย่าได้ล้มอำนาจในการปกครองตนเองของลูก เข้าใจไหม?

บัพาดาได้ให้สัญญาณหลายครั้งแล้วว่า ช่วงเวลาที่เปราะบางและช่วงเวลาของ “ทันทีทันใด” กำลังอยู่ข้างหน้า ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพร้อมเสมอและมีประสบการณ์ของการอยู่อย่างปราศจากร่าง ไม่ว่าลูกจะยุ่งแค่ไหน จงฝึกฝนที่จะปราศจากร่างในหนึ่งวินาทีนับจากนี้ไป แม้กระทั่งในขณะที่ลูกกำลังยุ่งอยู่ ลูกบอกว่าลูกยุ่งมาก แต่ถ้าลูกกระหายน้ำเมื่อลูกยุ่งมาก ลูกจะอย่างไร? ลูกจะดื่มน้ำใช้ไหม? ลูกเข้าใจว่าลูกกระหายน้ำและดังนั้นจึงจำเป็นต้องดื่มน้ำ บางครั้งบางครั้งอาจเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนที่จะอยู่ในสภาพที่ปราศจากร่างและสภาพที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เพราะในช่วงเวลาที่กำลังจะมาถึง จะมีความจำเป็นที่จะต้องมีความที่ไม่วุ่นวายในช่วงเวลาของความปั่นป่วนทุกหนแห่ง ดังนั้นหากลูกไม่ฝึกฝนสิ่งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปเป็นระยะเวลาที่ยาวนานแล้ว ลูกจะอยู่อย่างไม่วุ่นวายในช่วงเวลาของความปั่นป่วนอย่างสุดขีดได้อย่างไร? ตลอดทั้งวัน จงหาเวลาแม้กระทั่งหนึ่งหรือสองนาที่และตรวจสอบตนเองว่า ลูกสามารถกลับมาปราศจากร่างด้วยสภาพของสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณของลูกตามเวลาได้หรือไม่? ตรวจสอบและเปลี่ยนแปลงตนเอง อย่าเพียงแค่ตรวจสอบตนเอง แต่จงเปลี่ยนแปลงตนเองด้วย โดยการตรวจสอบการฝึกฝนนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าและโดยการทบทวน มันจะกลายเป็นสภาพที่เป็นธรรมชาติของลูก ลูกมีความรักต่อบัพาดาและลูกทุกคนยกมือในสิ่งนี้ ลูกมีความรักใช้หรือไม่? ลูกมีความรักอย่างเต็มเปี่ยมไหม? ความรักเต็มเปี่ยมหรือว่ามันไม่สมบูรณ์ไหม? ความรักนั้นไม่สมบูรณ์ใช้ไหม? ดังนั้นหากลูกมีความรัก แล้วคำสัญญาของลูกคืออะไร? ลูกได้ให้คำสัญญาอะไรไว้? ลูกจะกลับบ้านไปด้วยกันหรือไม่? ลูกจะกลับมาปราศจากร่างและกลับบ้านไปพร้อมกับพ่อหรือจะตามท่านไปในภายหลัง? ลูกจะไปด้วยกันไหม? และลูกจะอยู่กับท่านในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเป็นเวลาสั้นๆด้วยเช่นกัน เพียงช่วงเวลาสั้นๆเท่านั้น และแล้วลูกก็จะเข้ามาสู่ชาติเกิดแรกกับพ่อบราห์มา ลูกได้ให้สัญญาณในเรื่องนี้ไว้ใช้ไหม? ลูกสัญญาไว้ใช้ไหม? บาบานั้นไม่ได้ทำให้ลูกยกมือขึ้นสำหรับสิ่งนี้ แต่เพียงแค่พยักหน้าก็พอ ด้วยการยกมือ ลูกก็จะเหนื่อยล้า ในเมื่อลูกกำลังจะไปกับท่านและจะไม่ลูกทิ้งไว้ข้างหลัง แล้วพ่อจะนำใครไปกับท่าน? พ่อจะนำผู้ที่ทัดเทียมกับท่านไปกับท่าน พ่อก็ไม่ชอบที่จะไปเพียงลำพังเช่นกัน ท่านต้องการไปพร้อมกับลูกๆด้วย ดังนั้นลูกพร้อมที่จะไปกับท่านหรือไม่? พยักหน้าตอบรับ ลูกพร้อมหรือไม่? ลูกทั้งหมดจะไปไหม? ลูกทั้งหมดพร้อมที่จะไปไหม? ลูกสามารถไปได้เมื่อพ่อไปเท่านั้น ลูกจะไม่ไปในตอนนี ในตอนนี้ลูกยังต้องกลับไปยังต่างประเทศอยู่ พ่อจะออกคำสั่งและตีระฆังของการเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง แล้วลูกก็จะเริ่มกลับไปกับท่าน ดังนั้นการเตรียมการเสร็จเรียบร้อยแล้วใช้ไหม? สิ่งซึ่งบอกของความรักคือการกลับไปกับท่าน อัจชะ

บัพาดากำลังสัมผัสว่าลูกแต่ละคนที่อยู่ห่างไกลนั้นอยู่ใกล้ชิดกับท่าน ในเมื่อเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์สามารถนำสิ่งที่อยู่ไกลให้เข้ามาใกล้ได้ ลูกสามารถที่จะมองเห็นและได้ยินสิ่งเหล่านั้น ดังนั้นบัพาดาก็กำลังเห็นลูกๆที่อยู่ห่างไกลว่าเป็นผู้ที่ใกล้ชิดที่สุดด้วยเช่นกัน ลูกไม่ได้อยู่ห่างไกลเลย ลูกหลอมรวมอยู่ในหัวใจของท่าน บัพาดาหลอมรวมลูกๆที่มาที่นี่เป็นพิเศษสำหรับรอบนี้ในหัวใจของท่านและในดวงตาของท่าน และกำลังมองเห็นลูกแต่ละคนเป็นผู้ที่จะกลับไปกับท่าน อยู่กับท่าน และปกครองในอาณาจักรกับท่าน ดังนั้น ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป ลูกจะฝึกฝนอะไรครั้งแล้วครั้งเล่าตลอดทั้งวัน? ตอนนี้ ในหนึ่งวินาที ลูกไม่สามารถสัมผัสว่าตนเองมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ละวางในสภาพที่ปราศจากร่างในขณะที่อยู่ในร่างกาย และมีความรักต่อพ่อได้หรือไม่? ดังนั้นตอนนี้ในหนึ่งวินาที จงกลับมาปราศจากร่าง อัจชะ ฝึกฝนด้วยวิธีนี้ ตลอดทั้งวัน ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม จงหาเวลาสักหนึ่งนาที่เป็นครั้งคราว และดำเนินการทำให้การฝึกฝนนี้มั่นคงต่อไป เพราะบัพาดาเห็นว่าช่วงเวลาที่จะมาถึงนั้นจะเป็นช่วงเวลาที่น่าทึ่งอย่างยิ่ง ลูกทุกคนจะต้องให้สะกาช และการให้สะกาชของลูกนั้นจะกลายเป็นความพยายามอย่างเข้มข้นของลูก ในเวลาอันสั้น ลูกจะต้องให้พลังทั้งหมดผ่านสะกาช และผู้ที่ให้สะกาช

ในช่วงเวลาที่เปราะบางเช่นนั้น ไม่ว่าลูกจะให้แก่คนจำนวนมากหรือน้อยเพียงใด คนจำนวนมากมายเหล่านี้นจะกลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูกในยุคทองแดงและยุคเหล็ก ดังนั้น ในยุคบรรจบพบกัน ลูกแต่ละคนก็กำลังสร้างผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูกเช่นกัน เพราะความสุขและความสงบที่ลูกให้พวกเขาจะหลอมรวมอยู่ในหัวใจของพวกเขา และพวกเขาจะตอบแทนลูกในรูปของความเลื่อมใสศรัทธาของพวกเขา

ถึง ลูกๆผู้เป็นแสงในดวงตาของบิดาดาทุกหนแห่ง ถึงดวงวิญญาณผู้ยกระดับโลกและเป็นผู้ค้ำจุนของโลก ถึงลูกๆผู้เปลี่ยนแปลงโลก ผู้เป็นนายผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ด้วยความรักอย่างมากมายจากหัวใจ รัก ระลึกถึงจากหัวใจ และโปรดรับพรหลายล้านเท่า อัจชะ

**พร:** ขอให้ลูกมีสิทธิทั้งหมดดวงจรแล้วดวงจรเล่า ด้วยสำนึกถึงรูปที่รวมกันของลูก และความความซาบซึ้งของตำแหน่งของลูก

จงอยู่อย่างรวมกันด้วยสำนึกถึงของ "ฉันกับบาบาของฉัน" และจงตระหนักถึงตำแหน่งที่สูงส่งนี้อยู่เสมอ วันนี้ฉันเป็นบราห์มิน และพรุ่งนี้ฉันจะกลายเป็นเทพ จงระลึกถึงมนตรา "อัม โซ โซ อัม" อยู่เสมอ ด้วยการมีความซาบซึ้งและความสุขของสิ่งนี้ ลูกจะลืมโลกเก่าได้อย่างง่ายดาย ลูกจะมีความซาบซึ้งอยู่เสมอว่าลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิทั้งหมดดวงจรแล้วดวงจรเล่า ฉันเคยเป็นเช่นนั้น ฉันเป็นเช่นนั้น และฉันจะเป็นเช่นนั้น ดวงจรแล้วดวงจรเล่า

**คติพจน์:** จงเป็นครูของตนเอง แล้วความอ่อนแอทั้งหมดจะจบสิ้นลงโดยอัตโนมัติ

\*\*\* โอม ขานติ \*\*\*

**สัญญาณที่ละเอียดอ่อน:** ในเดือนอะแวคนี้ จงอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและสัมผัสกับสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต

โดยทั่วไปแล้ว ไม่มีใครชอบอยู่ในบ่วงพันธะ แต่เมื่อลูกได้รับอิทธิพลจากบางสิ่ง ลูกก็จะถูกผูกมัดด้วยบ่วงพันธะ ดังนั้นจงตรวจสอบดูว่าลูกเป็นดวงวิญญาณที่ได้รับอิทธิพลหรือว่าลูกเป็นอิสระ ความสุขของการหลุดพ้นในชีวิตคือตอนนี้ ในอนาคตจะไม่มีแตกต่างระหว่างการหลุดพ้นในชีวิตกับในชีวิตที่อยู่ในบ่วงพันธะอีกต่อไป ประสพการณ์ของการหลุดพ้นในชีวิตในเวลานี้สูงส่ง ลูกอยู่ในชีวิต แต่เป็นอิสระและไม่ได้อยู่ในบ่วงพันธะ